

Mijn heer Ottevaere,

(1)

Ik zou u graag een ernstig woordje zeggen. Mag ik dat? In mag ik ook hopen dat dit woordje u niet zal ergeren en heel en al tusschen ons zal blijven, al moest het den gewenschten uitslag missen?

~~Uit de lezing van mijn Hagedoorn~~
moet het u gebleken zijn dat ik hartstochtelijk verliefd ben, en gij hebt misschien wel vermoed dat het meisje dat ik bemint, niemand anders is dan uw lieve dochter, meijuffer Valentine.

Gij locht misschien: Maar jongen, zeg dat aan haar, tracht haar te winnen! Jawel! Doch daar juist ligt het hem! Ik heb het haar zoo vaak doen begrijpen, maar telkens liet zij mij met een ontvluchtend antwoord, of met hoegenaamd geen antwoord, heengaan.

(2)

Heb ik daar zelf schuld aan door mijn doorpere schuchterheid, door mijn ongeschikt voordaan, of heeft zij voor mij niet de minste neiging? Ik weet het niet.

In alle geval, ik wil mij aan dien twijfel, die mij van alle wijskracht en werkdadigheid berooft, voor goed onttrekken. Anders gaauw mijne toekomst, mijne kunst, en ik zelf ten gronde.

Zoudt gij, Mijn heer, indien me-
juffer ten mijnen oprichte niet over-
schuldig is, zoudt gij iets hebben tegen
een ernstig verkeer?

Hij zijn geen hinderen meer. Ik
ben op mijn drie en twintigste jaar.
Mijn studien zullen binnen een goed
jaar voltrokken zijn, en daar ik in
de letterkundige wereld naam heb
gemaakt, mag ik hopen dat ik
na een paar jaar een eerroome
betrekking eel bekleden.

Mijne moeder kent mijne neiging,

en juicht mijn voornemen toe.

En andere, indien mijuffer noch
gij, mijn heer, mijne aanvraag niet van
de hand wijst, dan wordt het hoog tijd
om ons, van naderbij te leren kennen.

Ik ben niet veel te huis; en ik heb
nimmer de gelegenheid om mijuffer
een woordje te spreken. Leeter, als ik
gepleetst zal zijn, zal het nog moeilijker
gaan. In nochtans, wij moeten elkonder
kennen, ons karakter, onze levensopvat-
ting, ons doel.

Ik ben misschien te openhartig
gemeest; maar kon ik anders?

Nu gij alles weet, mijn heer, zal
het u waerschijnlijk eveneens nood-
zakelijk voorkomen, mij over den
waren toestand in te lichten.

Wees zoo goed mij een antwoord
te zenden, en laat dat antwoord rond-
uit zijn: Ja, of neen.

Ik zal, hoe het ook moege uitvallen,
van allen twijfel verlost zijn, en met
nieuwen moed het werk hervatten.

(4)

Verz. of mij, mijn heer, mijne eenvoudige
wonderborstigheid, en aanvaard
de uitdrukking van mijne diepste
hoopzichtiging

Keni De Clercq

kandidaat in wijsbegeerte en letteren

Genr. Kalvermarkt, 6.

± 1900

- ontrent Valentine Ottevaere;
waarschijnlijk naam
"Tiecke nu Heule" naar
de Valentine.